C/2025/110

10.1.2025 г.

Становище на Европейския икономически и социален комитет

Управление на радиоактивни отпадъци: гледната точка на гражданското общество

(становище по собствена инициатива)

TEN/842

(C/2025/110)

Докладчик: **Alena MASTANTUONO**

Съдокладчик: **Christophe QUAREZ**

Съветник	Meritxell MARTELL LAMOLLA (на докладчика)
Решение на Пленарната асамблея	31.5.2024 г.
Правно основание	Член 52, параграф 2 от Правилника за дейността
Компетентна секция	„Транспорт, енергетика, инфраструктури, информационно общество“
Приемане от секцията	26.9.2024 г.
Приемане на пленарна сесия	23.10.2024 г.
Пленарна сесия №	591
Резултат от гласуването („за“/ „против“/„въздържал се“)	172/6/0

1. Заключения и препоръки

1.1. Директива 2011/70/Евратом на Съвета ([1]) (наричана по-долу „Директивата за радиоактивните отпадъци“) относно отговорното и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци е ясна стъпка напред, тъй като определя минимални стандарти за планиране и управление на радиоактивните отпадъци във всички държави — членки на ЕС. ЕИСК приветства факта, че всички държави членки разполагат с национални програми. Той обаче отбелязва, че те не прилагат директивата по еднакъв начин, което води до липса на съпоставими данни, а в някои държави членки — до слабо участие на гражданското общество в управлението на радиоактивните отпадъци (наричано по-нататък „УРО“).

1.2. Тъй като годишното генериране на радиоактивни отпадъци през следващото десетилетие, а и след това, ще се увеличава, държавите членки следва да улесняват приобщаващо участие на гражданското общество във всички области на УРО, да проявяват откритост и прозрачност в отношенията с гражданите, включително в общностите, на чиято територия понастоящем са разположени подобни съоръжения и онези, които биха могли да проявят интерес към тяхното разполагане. Наличното финансиране следва да се използва за повишаване на капацитета на групи на гражданското общество, особено на местните общности в близост до ядрени инсталации, да участват независимо в проекти и проучвания за оценка на практиките за участие и прозрачност в областта на УРО.

1.3. ЕИСК призовава държавите членки да гарантират мониторинга и редовното оповестяване на развитията в областта на околната среда, общественото здраве и социално-икономическата сфера в районите, разположени около съоръжения за УРО.

([1]) Директива 2011/70/Евратом на Съвета от 19 юли 2011 година за създаване на рамка на Общността за отговорно и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци (ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 48).

1.4. ЕИСК подчертава, че продължават да съществуват опасения във връзка с липсата на определени мерки с оглед на погребването на отработено гориво и/или високоактивни отпадъци в повечето държави, както и във връзка с датите за въвеждане в експлоатация на хранилищата, които в повечето държави са в диапазона 2050—2070 г., а в някои дори и по-късно. Удължаването на съхранението на високоактивни отпадъци в продължение на повече от един век би могло да увеличи рисковете и разходите и ще представлява тежест за бъдещите поколения. ЕИСК настойчиво насърчава държавите членки да идентифицират и прилагат решения за окончателно погребване или да се ангажират със съвместни решения, като същевременно винаги търсят възможност за рециклиране със стремеж към минимални количества отпадъци за погребване, използвайки стратегии за кръгова икономика. Поемането на отговорност, за да не се прехвърля тежест на бъдещите поколения, изисква широк диалог и отчитане на различни гледни точки в проекта за УРО.

1.5. За да се намали количеството на генерираните радиоактивни отпадъци, следва да се постави началото на широк обществен дебат относно предимствата и недостатъците и наличието на съответните технологии за техническа преработка, като например регенериране или трансмутация, за да се даде възможност на гражданското общество да придобие цялостна представа и да разбере всички аргументи „за“ и „против“. Това включва и диалога относно новите съоръжения, генериращи радиоактивни отпадъци.

1.6. Държавите членки следва да гарантират, че оценките на разходите за извеждане от експлоатация и за управление на радиоактивните отпадъци и отработеното гориво отчитат увеличенията на разходите с течение на времето и че финансирането е достатъчно за покриване на действителните разходи. ЕИСК предлага държавите членки да подобрят използването на ключови показатели за ефективност (КПЕ) при мониторинга и докладването относно напредъка, постигнат при прилагането на директивата.

1.7. ЕИСК настоятелно призовава държавите членки да поемат всички свои отговорности, така че да не натоварват бъдещите поколения с преработването на ядрените отпадъци, независимо от тяхното естество, време за разпад и ниво на опасност. Разработването на общи решения, включително, но не само, многонационални хранилища за радиоактивни отпадъци, би могло да представлява интерес за някои държави — членки на ЕС, особено за държавите с малки или средни количествени наличности. ЕИСК призовава държавите — членки на ЕС, да проучат начини за прилагане на такива общи решения за етапа, предшестващ погребването и за самото погребване.

1.8. ЕИСК счита, че е от съществено значение научноизследователската и развойна дейност в областта на УРО да се разглежда по интегриран и интердисциплинарен начин. За да се осигури по-добро разбиране и да се отговори ефективно на очакванията, нуждите и опасенията на обществото по отношение на УРО, Европейската съвместна програма за управление на радиоактивните отпадъци (EURAD) и Технологичната платформа за прилагане на геоложко погребване на радиоактивни отпадъци (IGD-TP) следва да взаимодействат с платформата SHARE (социални и хуманитарни науки в изследванията в областта на йонизиращите лъчения) и с представители на организации на гражданското общество със стремеж да се осигури приобщаване. Освен това финансовите ресурси следва да се разпределят така, че да се гарантира, че заинтересованите местни и национални организации на гражданското общество участват по подходящ начин в тази програма.

1.9. ЕИСК изтъква, че е необходимо подкрепата за образованието и обучението на специалистите и учените в областта на УРО да продължи. Освен това следва да се разработят иновативни инструменти, като например софтуерно управлявани роботи, които да се използват за изпълнение на различни задачи, свързани с УРО, с цел подобряване на здравето и безопасността и защита на работниците.

2. **Контекст**

2.1. Всички държави — членки на ЕС, генерират радиоактивни отпадъци, било при производството на електроенергия в ядрени електроцентрали или при извеждането от експлоатация на ядрени съоръжения, или при използването на радиоактивни материали за цели, различни от производството на електроенергия, например в медицински, научни, промишлени и селскостопански приложения. Безопасното управление на някои от тези отпадъци изисква те да бъдат задържани и изолирани от хората и жизнената среда в продължение на хиляди години.

2.2. Държавите — членки на ЕС, използват различни схеми за класификация на радиоактивните отпадъци. Въпреки това, за целите на обобщаването на инвентара на радиоактивните отпадъци в ЕС и за да бъдат сравними инвентарите в отделните държави членки, беше избрана класификационната схема съгласно общия стандарт за безопасност GSG-1 ([2]) на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ). Най-общо казано, радиоактивните отпадъци се класифицират в зависимост от нивото на радиоактивност на:

— високоактивни отпадъци, които могат да бъдат отработеното гориво, отстранено от реакторите, или отпадъците от неговата преработка. За тях се изисква погребване в дълбоки, стабилни геоложки образувания, намиращи се на няколкостотин метра или повече под повърхността;

([2]) Classification of Radioactive Waste, IAEA Safety Standards No. GSG-1. (Класификация на радиоактивните отпадъци, Стандарти за безопасност на МААЕ №o GSG-1), 2009 г., Виена.

— средноактивни отпадъци, които изискват погребване на дълбочина в диапазона от няколко десетки до няколкостотин метра;

— нискоактивни отпадъци с относително ниски нива на радиоактивност, които са подходящи за приповърхностно погребване. В световен мащаб те съставляват 90 % от обема, но само 1 % от радиоактивността на всички радиоактивни отпадъци.

Нискоактивните и много нискоактивните отпадъци съставляват 90,7 % от общия обем на отпадъците, средноактивните отпадъци — 9,1 %, а високоактивните отпадъци — 0,2 %. Последните две категории представляват над 90 % от общата радиоактивност ([3]). Постигнат е напредък в безопасното обезвреждане на нискоактивните отпадъци в ЕС. Въпреки това в повечето държави — членки на ЕС, липсват дългосрочни решения за управление на средноактивни отпадъци, високоактивни отпадъци и отработено гориво. Съхранението на радиоактивни отпадъци също се използва в държавите членки, за да се осигури време за разработването на водещи до пробиви иновации.

2.3. Прогнозният общ инвентар на радиоактивните отпадъци в ЕС в края на 2019 г. е бил 2 334 000 m^3. Приблизително 66 % от тези отпадъци вече са били погребани, а 34 % все още са били на съхранение и ще трябва да бъдат управлявани в бъдеще. Отработеното гориво се съхранява в очакване на погребване или преработка, в зависимост от стратегията на съответната държава членка за УРО. Настоящите прогнозни оценки на инвентара не надхвърлят 2030 г. и не са изчерпателни, тъй като липсват някои данни и не се вземат предвид плановете на държавите членки за нови строежи или удължаване на експлоатационния срок.

2.4. Поради планираното спиране, извеждане от експлоатация и разгръщане на нови ядрени съоръжения в различни европейски държави годишното количество генерирани отпадъци ще се увеличи значително през следващите десетилетия. Въпреки че данните, докладвани на и от Комисията, ясно сочат увеличаване на генерирането на отпадъци през следващото десетилетие и след това, качеството на прогнозите все още не е достатъчно, за да се установят нуждите и да се изготвят планове по съгласуван и прозрачен начин.

2.5. Няколко държави членки трябва да съхраняват отработеното гориво за продължителни периоди поради настоящата липса на съоръжения за погребване, или поради ограничената им преработка. Преработката би им позволила да рециклират делящите се материали и да намалят количеството на високоактивните отпадъци. Това се компенсира от изграждането на съоръжения за временно съхранение извън реакторните сгради във или извън границите на централата. За да се намали количеството радиоактивни отпадъци, следва да се постави началото на широк обществен дебат относно предимствата и недостатъците и наличието на технологии за техническа преработка, като например регенериране или трансмутация, за да се даде възможност на гражданското общество да придобие цялостна представа и да разбере всички аргументи „за“ и „против“. Това включва и диалога относно новите съоръжения, генериращи радиоактивни отпадъци.

2.6. Директивата за радиоактивните отпадъци относно отговорното и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци има за цел да гарантира отговорно и безопасно управление на отработеното гориво и радиоактивните отпадъци, за да „се избегне прехвърлянето на неоправдана тежест върху идните поколения“. За тази цел държавите членки трябва да създадат национална законодателна, регулаторна и организационна рамка, в т.ч. национална програма за управление на тези материали, която да гарантира здравето, безопасността и сигурността на хората и опазването на околната среда. Международните ангажименти под егидата на МААЕ включват изисквания за гарантиране на безопасното управление на всички радиоактивни отпадъци с оглед на следващите поколения.

2.7. Съгласно член 10, параграф 2 от Директивата за радиоактивните отпадъци държавите членки трябва да гарантират, че на обществеността се предоставят необходимите възможности да участва ефективно в процеса на вземане на решения относно отработеното гориво и УРО в съответствие с националното законодателство и международните задължения. Тази разпоредба не се прилага по еднакъв начин в някои държави членки.

2.8. Държавите са на различни етапи от управлението на своите радиоактивни отпадъци. Докато повечето държави — членки на ЕС, разполагат със съоръжения за погребване близо до повърхността и със средна дълбочина за безопасно обезвреждане на много ниско-, ниско- и средноактивни отпадъци, само Финландия, Франция и Швеция са избрали места за дълбоко геоложко погребване на отработено гориво и високоактивни отпадъци. Първото дълбоко геоложко хранилище вероятно ще започне да функционира във Финландия до 2025 г., следвано от тези във Франция и Швеция, които се очаква да влязат в експлоатация през 2035 г., и след това в Германия и Белгия през 2050 г. Други държави членки посочиха, че ще се нуждаят от много повече време, за да създадат такива хранилища. Например Испания — през 2060 г., Чехия и Словакия — през 2065 г., а Нидерландия — едва през 2130 г. ([4])

([3]) МААЕ (2022), *Status and trends in spent fuel and radioactive waste management,* (Състояние и тенденции в управлението на отработено гориво и радиоактивни отпадъци), IAEA Nuclear Energy Series No. NW-T-1.14.

([4]) COM(2024) 197 final.

2.9. В повечето държави разработването на дългосрочни решения за управление на средно- и високоактивните радиоактивни отпадъци беше забавено в огромна степен, най-вече поради политическо бездействие и обществена опозиция. Тези забавяния пораждат опасения от страна на гражданското общество по отношение на безопасността и капацитета за съхранение на съществуващите радиоактивни отпадъци и тези, които ще бъдат генерирани в бъдеще.

2.10. Държавите членки трябва да представят своята оценка на прилагането на Директивата за радиоактивните отпадъци в своите национални доклади. В последния си доклад за напредъка ([5]) Комисията счита, че радиоактивните отпадъци и отработеното гориво се управляват безопасно в ЕС. Освен това в доклада за напредъка се посочва, че националните програми, създадени в целия ЕС, като цяло са разработени по прозрачен и приобщаващ начин. В него обаче се отбелязва също, че „няколко държави членки все още не са определили по-подробно националните си политики за дългосрочно управление на всички радиоактивни отпадъци, особено на средноактивните и високоактивните отпадъци. Освен това целите, заложени в някои национални програми, не са достатъчно амбициозни и за тяхното изпълнение са предвидени дълги срокове, което създава риск от прехвърляне на тежест върху бъдещите поколения“. Основните въпроси, които трябва да бъдат разгледани, са контролът и финансирането на програмите. Според Комисията държавите членки следва да ускорят прегледите и актуализациите на своите национални програми, като вземат предвид резултатите от самооценките и международните партньорски проверки.

2.11. ЕС и неговите 27 държави членки са страни по Орхуската конвенция за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда. Това международно споразумение за екологична демокрация гарантира на обществеността три основни права по въпроси, свързани с околната среда. На равнище ЕС Директивата относно достъпа до информация за околната среда (2003/4/ЕО) ([6]) и Директивата за участието на обществеността (2003/35/ЕО) ([7]) включват разпоредби относно достъпа до правосъдие. Разпоредбите на Орхуската конвенция и директивите на ЕС се прилагат изцяло по отношение на ядрените дейности, включително управлението на радиоактивни отпадъци. В процеса на избор на местоположението на съоръженията за погребване се наблюдава тенденция към ангажиране на обществеността.

2.12. Държавите членки използват различни схеми за класификация на радиоактивните отпадъци въз основа на специфичните за всяка държава условия, без да следват точно препоръката на Комисията, като същевременно продължават да спазват Директива 2011/70/Евратом на Съвета за създаване на рамка на Общността за отговорно и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци. Тези различия биха могли да породят проблем по отношение на комуникацията относно третирането или погребването на сходни отпадъци по различен начин в различните държави членки или по отношение на трансграничното сътрудничество между държавите членки ([8]).

3. **Общи бележки**

3.1. ЕИСК изтъква значението за обществото на разнообразната роля на ядрената наука и технологии във важни сектори (напр. медицина, научни изследвания, селско стопанство, промишленост) като решаващ фактор за стратегическата автономност на ЕС, водещите позиции в промишлеността, научните изследвания, образованието и създаването на работни места. Въпреки че радиоактивните отпадъци и отработеното гориво са малка част от общото количество опасни отпадъци, за опазването на човешкото здраве и околната среда е необходим интегриран подход към управлението на радиоактивните отпадъци.

3.2. От решаващо значение е да се гарантират най-високите равнища на ядрена безопасност и радиационна защита при извеждането от експлоатация на ядрени електроцентрали в съответствие с горепосочените директиви на ЕС. ЕИСК подчертава необходимостта от спазване на правната рамка, която определя най-високите стандарти за безопасност на работниците, участващи в РИО. Безопасността на работниците, хората и околната среда е приоритетен въпрос и в много държави регулаторният орган е централен източник на информация и експертен опит относно безопасността на проекта за управление на радиоактивни отпадъци, разработен от организацията изпълнител. ЕИСК подкрепя дейностите на Групата на европейските регулатори в областта на ядрената безопасност, насочени към подобряване на механизмите за прозрачност по въпросите на ядрената безопасност в държавите членки.

([5]) COM(2024) 197 final.

([6]) Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26).

([7]) Директива 2003/35/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17).

([8]) IDOM Consulting and BGE TECHNOLOGY (2022), *Study on radioactive waste classification schemes in the European Union*, final report, ENER/2021/NUCL/SI2.853676 (Проучване на схемите за класификация на радиоактивните отпадъци в Европейския съюз, окончателен доклад).

3.3. ЕИСК подчертава, че продължават да съществуват опасения във връзка с липсата на определени мерки с оглед на погребването на отработено гориво и/или високоактивни отпадъци в повечето държави, както и във връзка с датите за въвеждане в експлоатация на хранилищата, които в повечето държави са в диапазона 2050—2070 г., а в някои дори и по-късно. Удължаването на съхранението на високоактивни отпадъци в продължение на повече от един век ще увеличи рисковете и разходите и ще представлява тежест за бъдещите поколения. ЕИСК настойчиво насърчава държавите членки да идентифицират и прилагат решения за окончателно погребване или да се ангажират със съвместни решения, като същевременно винаги търсят възможност за рециклиране. Поемането на отговорност, за да не се прехвърля тежест на бъдещите поколения, изисква широк диалог и отчитане на различни гледни точки в проекта за УРО.

3.4. Като се имат предвид прогнозите за увеличаване на отпадъците ЕИСК препоръчва на държавите членки да инвестират в научноизследователска и развойна дейност, за да рециклират материалите във възможно най-голяма степен. Според МААЕ до 96 % от отработеното гориво могат да бъдат рециклирани и следователно за експлоатацията на ядрените електроцентрали би бил необходим по-малко естествен уран ([9]).

3.5. Прозрачната двупосочна комуникация относно УРО от страна на всички участници е от жизненоважно значение за изграждането на доверие и за подкрепата на по-информирано вземане на решения. ЕИСК призовава за създаване на необходимите условия за подобрен и ефективен диалог между представителите на гражданското общество и традиционните публични и частни заинтересовани страни в областта на УРО във всички държави членки. Той призовава и за по-голяма прозрачност от страна на всички участници, например по отношение на източника на финансиране на субектите, участващи в консултациите и в управленската структура. Организациите на гражданското общество, участващи в УРО, не следва да бъдат финансирани пряко от замърсяващия субект, който носи пълна отговорност за УРО, а от независим тръст или друг субект, чиято обективност е гарантирана.

3.6. Процесът на вземане на решения относно отработеното гориво и УРО изисква процес на участие, при който се вземат предвид информираните мнения на гражданското общество след задълбочен процес на обсъждане. Участието в прозрачен диалог с местните общности, организациите на гражданското общество и медиите на ранен етап от процеса на вземане на решения продължава да бъде от голямо значение за изграждането на доверие в институциите, отговарящи за управлението на радиоактивните отпадъци, и в процеса на вземане на решения. Прозрачният диалог спомага да се премахнат съмненията, да се отговори на опасенията и да се предостави информация за социално-икономическото въздействие и въздействието върху заетостта, свързани с проекта за изграждане на хранилища за радиоактивни отпадъци.

3.7. Принципът „замърсителят плаща“ създава правно задължение за производителите на отработено гориво и отпадъци да поемат разходите за УРО. Въпреки това ограничената информация относно наличното финансиране за изпълнение на националните програми поражда опасения относно навременното изпълнение на дейностите по управление на радиоактивните отпадъци и отработеното гориво. В процеса на разработване и внедряване на нови технологии като усъвършенствани модулни реактори и малки модулни реактори управлението на отпадъците и финансовите аспекти, свързани с целия експлоатационен срок и с извеждането от експлоатация, би трябвало да бъдат известни на ранен етап.

3.8. Настоящите практики за участие в УРО в повечето държави — членки на ЕС, включват местни информационни комисии, местни комитети по безопасност, сдружения на местното самоуправление и общностни партньорства, чиято роля е да събират информация за даден проект, да организират по-широки дискусии с обществеността и да наблюдават и осъществяват надзор на различни аспекти, свързани с въпросното съоръжение, например транспорт и съхранение. ЕИСК препоръчва на държавите членки да докладват за действително прилаганите практики за участие на обществеността в процеса на вземане на решения относно УРО, както и за мерките за осигуряване на прозрачност.

3.9. През следващите години броят на квалифицирания персонал, необходим за безопасното и ефикасно управление и погребване на радиоактивни отпадъци в Европа, ще се увеличи. Развитието и поддържането на експертен опит и умения, както и образованието и обучението на персонала в областта на УРО продължават да бъдат предизвикателство в много държави. От решаващо значение е да продължи подкрепата за образованието и обучението на специалисти и учени в областта на УРО и да се подчертае, че е важно УРО да се разглежда като „социално-техническо“ предизвикателство и да се предложат „социално-технически подходи“ по отношение на радиоактивните отпадъци. Освен това следва да се разработят иновативни инструменти, като например софтуерно управлявани роботи, които да се използват за изпълнение на различни задачи, свързани с УРО, с цел подобряване на здравето и безопасността и защита на работниците.

([9]) МААЕ (2019), *Management of Spent Fuel from Nuclear Power Reactors — Learning from the Past, Enabling the Future* (Управление на отработеното гориво от ядрени реактори — поуки от миналото, създаване на възможности за бъдещето), Бюлетин на МААЕ, Виена.

3.10. В съответствие със задълженията по член 3, параграфи 2, 3 и 4 от Орхуската конвенция ЕИСК предлага да се предоставят средства за засилване на участието на гражданското общество в управлението на радиоактивните отпадъци, включително в бъдещи научни изследвания и обучение. Интегрирането на гледните точки на обществото може не само да насърчи иновациите в областта на УРО, управлението на знанията, мониторинга и проектирането и прилагането на ядрени технологии, които са необходима част от научния и инженерния процес, но и може да гарантира честен и социално справедлив преход към неутралност по отношение на климата.

3.11. ЕИСК призовава Европейската комисия да наблюдава систематично степента, в която диалогът и взаимодействието между националните и регионалните равнища на управление и местното равнище, както и организациите на гражданското общество, включително местните общности, се прилагат на практика в държавите членки. Такова наблюдение би могло да доведе до оценка с цел изясняване на ролята на участието на обществеността в различните етапи от процеса на вземане на политически решения и насърчаване на по-добрата координация между националното, регионалното и местното равнище, особено когато става въпрос за мястото на разполагане на обекта, въпрос при който местните интереси естествено придобиват значимост.

3.12. Разработването на общи решения като многонационални хранилища за УРО би могло да бъде от интерес за някои държави — членки на ЕС, особено за държавите с малки или средни количествени наличности. Тяхната осъществимост обаче зависи от множество различни аспекти, включително съображения, които касаят гражданското общество.

4. **Конкретни бележки**

4.1. ЕИСК подкрепя координираните научноизследователски усилия в техническата и научната област като EURAD и работата на Технологичната платформа за прилагане на геоложко погребване на радиоактивни отпадъци за улесняване на своевременното въвеждане на безопасно дълбоко геоложко погребване в Европа и за насърчаване на взаимното разбирателство между държавите членки. Липсата на пълноценно участие на гражданското общество в тези научноизследователски усилия е в основата на тенденцията изпълнителите, регулаторните органи и научно-техническите специалисти да работят по УРО, без да вземат предвид заинтересованите участници от обществото. Става въпрос например за членове на общности, на чиято територия евентуално може да бъдат разположени съоръжения за УРО, които имат съответните познания и са заинтересовани да участват в техническия дебат. От решаващо значение за създаването на чувство за споделена ангажираност в процеса е активното участие на заинтересованите страни от местните общности, на чиято територия са разположени съоръженията за погребване и съхранение, чрез процеси и структури за участие.

4.2. ЕИСК призовава за прилагането на подходящи ключови показатели за ефективност за наблюдение на напредъка в прилагането на Директивата за радиоактивните отпадъци, особено през следващия цикъл на докладване. Ключовите показатели за ефективност са не само от решаващо значение за докладването пред Европейската комисия на всеки 3 години, но са и полезен механизъм за осигуряване на прозрачност за обществеността.

Брюксел, 23 октомври 2024 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Oliver RÖPKE